

Še tak lisjak se nazadnje ujame

V sredo se je začela sodna obravnava obtoženega **Lea Laknerja**, upravnika gostinskega podjetja »Planinka« na Ljubnem, ki je kot odgovorna oseba gospodarske organizacije zlorabil zaupanje in položaj ter si proti pravno pridobil premoženjsko korist.

Obtožnica mu očita, da je v imenu podjetja nabavil pri trgovskem podjetju »Merkator« iz Ljubljane velike količine raznega špecijskega blaga v skupni nabavni vrednosti preko 4.700.000 dinarjev, katerega je nato v podjetju mimo evidence prodal na svoj račun, s čimer je ustvaril dobiček v vrednosti 1.500.000 dinarjev. Ravno tako je na svoj račun dobavil več kot 9.000 litrov vina od celjske podružnice »Slovenija vino« in privatnikov na imena raznih kupcev. Vso to količino je nato mimo evidence prodal in ustvaril dobiček več kot 900 tisoč dinarjev.

Svoje nepošteno poslovanje je opravljal vse od 1957. leta, ko je prevzel v upravljanje točilnico. Prakticiral je, da je takoj po prejemu blagu, ki mu ga je nakazalo ljubljansko trgovsko podjetje »Merkator« na podlagi faktur, le-te uničeval, prejeeto blago pa prodal in poravnal fakture. Obtožnica mu očita 73 faktur, ki jih je uničil. Pri pregledu kopij faktur pri podjetju »Merkator« je bilo ugotovljeno, da so uničene fakture glasile na več kot 4.700.000 dinarjev.

Obdolženec svojo krivdo deloma priznava in navaja, da je prvo fakture v zvezi z inkriminirano nabavo in prodajo blaga poravnal z lastnim

denarjem, nadaljnje fakture pa je baje poravnal z doseženim izkupičkom, ki ga je ustvaril s prodajo špecijskega blaga in vina mimo evidence Gostišča »Planinka« Ljubno. Takoj po nabavi špecijskega blaga je prispelo blago razdelil in določil katere količine bo plačal z gotovino in katere evidencial. Blago plačano z gotovino je nato posebej vskladil v kleti, fakture pa uničeval. Obtoženi Leo Lenker svojo krivdo zanika in svoje nepošteno

poslovanje utemeljuje z dejstvom, da gostišče ni imelo dovolj velikih skladov za nabavo večjih količin, da izkupiček ni koristil zase, temveč je iz njega nakupoval potrebno opremo, plačeval pomožno gostilniško moč in urejeval gostišče.

Tudi drugi dan razprave je obtoženi Leo Lakner zanikal in zmanjševal svojo krivdo. Vse njegovo malomarno in nepošteno poslovanje je dobilo pravo sliko šele po poročilu izvedenca.

Do izida lista sodba še ni bila izrečena, zato bomo o tem poročali prihodaj.

Prometna kronika

V zadnjem tednu je bilo na našem področju zelo malo prometnih nesreč. Namreč je ena, ki je omembe vredna. Pozna se, da so vozniki spravili vozila v garaže na zimsko spanje. Obenem pa so tudi vozniki zaradi slabega stanja cest zelo previdni in ne vozijo hitro. Upamo, da bo tako vedno!

AVTOMOBIL V AVTOBUS

V ponedeljek se je pripetila v Slovenskih Konjicah manjša prometna nesreča. Iz dvorišča podjetja Konus je pripeljal na glavno cesto vprežni voz Franc Pučnik. Ravno tedaj pa je iz smeri Celja pripeljal avtobus, ki ga je vozil šofer Ivan Ajd. Ker je na cesti opazil vprego, je začel močno

zavirati. Za njim je v prekratki razdalji vozil osebni avto MB 59-02 voznik Albert Felician in se je zaletel v zadnji del avtobusa. Pri tem je nastalo na osebnem avtomobilu za približno 200 tisoč dinarjev škode.

TRAM V DIMNIKU SE JE VNEL

V soboto je začelo greti tudi na Osnovni šoli v Vitanju. Skozi dimnik na podstrešju je bil namreč speljan tram. Ta se je vnel in začelo je greti. Požar so takoj opazili in tudi sami pogasili. Toda vseeno je pogorelo okrog 20 kvadratnih metrov stropa na podstrešju. Škoda je približno 100 tisoč dinarjev.

POGORELA JE ZIDANICA

V torek je v Gruščah pri Dramljah nastal iz še nepojasnjenih vzrokov požar, med katerim je pogorela streha na zidanici, ki je last Alojza Kajba.

Gibanje prebivalstva

CELJE

Od 30. 12. 1963 do 5. 1. 1964 se je rodilo 37 dečkov in 29 deklic.

POROČILI SO SE:
LEOPOLD PECKO, delavec iz Ložnice in MARIJA POTOČNIK, delavka iz Slatine v Rožni dolini, DIMITRIJ JOŽEF ČERNE, dipl. ing. kemije iz Celja in ZORA BRODNIK, uslužbenka iz Zidanega mosta, IVAN AVGUSTINCIC, ključavničar in SILVA ČOKAN, šivilja, oboje iz Celja, RADE RADOJČIĆ, oficir in DANICA TOMIĆ, gospodinja.

UMRLI SO:
Nikolaj PAVLIČ, soboljkar iz Stor (21 let), Mile IRŠIĆ, novinar iz Celja (74 let), Ivan ROZMAN, upokojenec iz Podčetrtka (56 let), Ana CEHOVIN, upokojenka iz Hude jame (71 let), Alojz PAVLIN, upokojenec iz Celja (61 let), Stanislav SLATINEK, otrok iz Slatine (7 mesecev), Jurij KOTNIK, upokojenec iz Velenja (65 let), Bernard WITAVSKY, upokojenec iz Celja (74 let), Zofija STAMOL, osebna upokojenka iz Petrovc (77 let), Ana JERETIN, upokojenka iz Celja (74 let).

LASKO

POROČILI SO SE:
TOMSE Jože, zidar iz Trebevlj in JAGER Ivana, delavka iz Radeč, MARINC Vilijem, delavec iz Radeč in HOČEVAR Marina, delavka iz Gorlice, POTRPN Anton, delavec iz Borovaka in ZUPAN Stanislava, nameštčenka iz Jagojnice, CEC Franc, delavec iz Jelovega in NOVAK Mihaela, delavka iz Starega dvora, SEVSEK Avgustin, kmetovalec iz Dobovice in ZUPAN Jožeta, kmetovalec iz Kala pri Sentjanju, GUČEK Ivan, avtoelektričar iz Gorice pri Dobju in Ljudmila STAUT, poljedelka iz Panč, JEREB Vincen, zidar iz Lahovnega in HRASTNIK Vida, poljedelka iz Polane.

UMRLA JE KNEZ Amalija rojena VREČKO (68 let) gospodinja, iz Gozdeca. Rodila se je ena deklica.

ZALEC

Rojen je bil 1 deček.
POROČILI SO SE:
KOMERICKI Jože, ključavničar iz Petrovc in TURNSEK Ana, prodajalka iz Zaloge Gorice, PODLIPNIK Franc, mesar iz Studene in KUNDIĆ Ivana, delavka iz Lipovca, Šmarje pri Jelšah.
UMRLI SO:
TRNOLSEK Adolf, (24 let) rudar iz Kul. BRINOVEC Ivan, (78 let), preuzičkar iz Vranskega, KLANČNIK Marija, (80 let), kmetovalka iz Polzele, SLOKAN Marija, (60 let), upokojenka iz Sp. Gorč, ROBIC Reza-Lija, (75 let) socialna podpiranka iz Polzele, KALISNIK Martin, (79 let).

Pomočniki in svetovalci

V novem letu smo se spomnili tudi miličnikov-prometnikov, ki dan z dnem urejajo promet in pazijo, da bo voznika po naših cestah čimbolj varna. Se vedno je precej ljudi, ki jih gledajo z nepravilnimi očmi, in vidijo v njih vse kaj drugega, kot to kar so v resnici — garaži, ki jih ne ustavi ne slabo vreme, ne druge ovire na mestu, kadar jih ljudje potrebujejo.

Zato preberite ta zapis, da boste skozi reporterjeve oči videli vsaj delček njihovega dela in naporov, ki jih morajo prenašati na naših cestah.

»Nekaj mi diši, kot bi se mi motor preveč grel. Pa nič ne vidim.«

Franček mu je posvetil z baterijo in mu pomagal poiskati napako. In kaj je bilo. V Agroservis so mu ta dan dali v hladilnik »antifriz«. Pri tem so slabe pritrili vijak in voda je curjala iz hladilnika.

—

Pozno je že bilo. Vračali smo se iz Laškega proti Celju. Mimo nas je pripeljal tovorni avto in šofer ni zasenčil luči. Malo je manjkalo in zavozili bi s ceste. Orbnili smo in zapeljali za njim. Ko ga je Milutin ustavil je takoj »zavohal«, da bo tukaj verjetno kakšna kapljica alkohola preveč.

»Alkoholeste je pokazal, da je v resnici popil precej alkohola. Da, tudi zaudarjalo mu je iz ust kot kakemu staremu pijancu.«

—

»Koliko pa ste popili?« ga vpraša.
»Popio sam dva gemišta (vino s sifonom) i jednu pivu« pravi šofer, ki je vozil prašiče iz Varažдина v Laško.

Zalostno so krulili prašiči, ko je moral šofer obrniti in voziti za nami do bolnice, kjer so mu odvzeli kri.

Po odvzemu pa je moral počivati do jutra, ko je lahko odpeljal avto s pujski, ki so do tedaj lepo čakali v garaži. Toda samo do Laškega, potem je moral pustiti voznika dovolj enega na postaji LM, dokler sodnik za prekrške ne določi o kazni.

Delavni dan obeh dežurnih miličnikov se je podaljšal do pol dveh zjutraj, ko so bile opravljene vse formalnosti okrog odvzema krvi in nastavitve prašičev, da ne bi zamrzili na mrazu. In obenem z njuno se je končala tudi moja turneja ter sem se lahko doma pošteno ogrel v topli sobi.

Stipe

Mraz. Zivo srebro se je spustilo na — 15°C. Pekoč mraz, ki ga veter pripriha v sleherni kotiček telesa, neusmiljeno žge. Oblačino in megleno nebo pa obeta, da bo še snežilo. Ulice so živahne in ljudje hite v raznih smereh...

Ura je trinajst. Na postaji LM me miličnika Franc Lajner in Milutin Novokmet že čakata. Vsemedo se v belo plavi FIAT 1100 in turneja se prične.

Določen nam je bil odsek ceste proti Velenju; zvečer pa proti Laškemu. Gotovi bi morali biti ob trindvajseti uri.

Do Velenja se ni zgodilo nič posebnega. Le cesta je bila precej slaba, slabo spluzena. Kako je bilo že pred dnevi?

Sneg. Prvi sneg. Otroško veselje. Po strmini nad cesto sankarji. Mnogo jih je. Otroci so prišli na svoj račun.

»Dajmo! Kdo bo prvi na cesti?!« Sedaj je Jožek prvi. Toda tudi Janezek noče zaostajati. Pokazal jim bo, kaj vse on zna. Požene se v dolino. On ne bo prisankal samo do ceste. Celo preko nje se bo pognal. Preko škarpe na drugi strani pa bo skočil. Ko pa pride do ceste...

Zalostno je potem opazoval druge otroke, ko so se sankali. On, s svojo okorno nogo v mavcu, se ni mogel veseliti skupaj z njimi. Toda bila je še sreča, da je imel avto snežne gume in da so zavore prijele. Drugač bi bilo še huje.

Soštanj. Na klanec se triletni fantek sankal. S težavo vleče sanke spet do roba nad cesto, od koder se nato spusti. Prav do ceste tečejo sanke po gladkem snegu.

Ko smo se pripeljali mimo, je ravno vlekel sanke proti vrhu. Iz beloplatega avtomobila je izstopil miličnik Franček, ga prijel za roko in odpeljal proti domači hiši. Mati je ravno pospravljala.

— Tovarišica, pazite na otroka. Sankal se je na cesti. Lahko bi ga avto povozil.

— Kaj boste sedaj še otrokom dajali kazni. Pustite jih pri miru. Tudi otrok se mora sankati. Pravkar sem ga poslala ven.

Le kako more biti mati tako kratkovidna?

Ko smo se vračali proti Celju so opazili ob poti tovornjak. Šofer se je sklanjal nad motorjem. Franček je stopil k njemu in ga vprašal, kaj je narobe.

Z letnega občnega zbora celjske podružnice združenja šoferjev in avtomehanicov

POZOR - NIMAŠ PREDNOSTI!

Današnji sestavek smo posvetili dejavnosti podružnice združenja šoferjev in avtomehanicov občinske skupščine Celje za leto 1963.

Ta organizacija deluje že več kot 10 let in ima sedaj že 310 članov. Osnovne naloge organizacije so: strokovna vzgoja, preventivna dejavnost v prometu, tovarištvo na cesti in skrb za tehnično zaščito osebja, ki je zaposleno v prometni stroki.

Nekatere akcije, ki so bile izvedene letos so dokazale, da je združenje opravičilo svoj obstoj. Spomladansko testiranje, povezano s strokovnimi predavanji, je voznike motornih vozil pritegnilo v velikem številu. Rezultati pa so pokazali, da imajo poklicni šoferji odlično znanje. Spomladi so organizirali akcijo »Prometni znaki — čimtelji varnega prometa«, ki je tudi zelo uspešna, saj je v povorki sodelovalo nad 30 motornih vozil članov združenja.

V zvezni akciji »Zavarujmo otroka v prometu«, je celjska podružnica iz-

Okrajna komisija za varnost prometa

K PRIMERU POKLICNEGA HUMANIZMA

V »Celjskem tedniku« je bil v 1. številki objavljen članek pod naslovom »Primer poklicnega humanizma«.

Ker se v članku posplošno meče slaba luč na moralno etični lik zdravnika, je podružnica SZD v Celju nezadovoljna in se vsi člani počutijo prizadete.

Menimo, da bi se pisec (pa tudi uredništvo), moral zavzeti za objektivno prikazovanje resnice ter se izogniti posploševanju, kajti številni zdravniki v celjskem okraju imajo avtomobile in z njimi opravljajo tudi svojo poklicno dejavnost.

Če bi bilo v članku navedeno ime zdravnika, bi luč, kakršno članek meče, padla na storilca, kajti tudi zdravniško društvo nehumani odnos posameznika obsoja, saj se zavzema in izvaja načela etike zdravstvenih delavcev, ki so bila pred nedavnim sprejetjem, na Zvezi zdravniških društev v Beogradu in ki velja kot osnovni zakon za vse zdravstvene delavce v pogledu moralno etičnih obveznosti.

Podružnica zdravniškega društva je pripravljena proučiti dogodek, ter je že dosedaj podvzela določene korake. V kolikor se bomo prepričali, da so navedbe v članku točne, bomo zoper zdravnika sprožili postopek in ga predali častnemu razsodišču pri slovenskem zdravniškem društvu.

Dejanje, kakršno je opisano, namreč iz moralno etičnih vidikov obsojamo vsi, kot člani društva in menimo, da ni prav, če se obdolženca ne imenuje poimenično, ker se počutimo pri posploševanju prizadete, ker opravljamo enak poklic kot obdolženi.

Z nekonkretnim obveščanjem javnosti ter s posploševanjem in prikritim roganjem moralno etičnim načelom, ki so v zdravstveni službi vsaj toliko pomembna kot pozitivna zakonodaja, se izpodbija ugled zdravstvenih delavcev in vpliva nezaupanje do njihovega dela ter se jih

po nepotrebnem izpostavlja sumničnemu, katerih prav gotovo ne zaslužijo. To pa pomeni tudi družbeno škodo.

Odbor podružnice zdravniškega društva v Celju

DODATEK UREDNIŠTVA

Zal nam je, da v članku Primer poklicnega humanizma, ki je bil objavljen v zadnji številki, nismo objavili tudi imena. Toda razlog je opravičljiv — nismo ga namreč vedeli. Izvor informacij pa je potrdil, da gre za istega voznika, dr. Uroša Vizjaka, o katerem je pisalo Delo z dne 16. decembra lani. O zadevi bomo še pisali, ko bo do kraja raziskana.

REPA, ZELJE IN FIZOL — NAJBOLJ ISKANI PRIDELKI

V debel plišast plašč in rjavovo volneno ruto zavita ženi-ka je zadovoljno ploskala z rokami.

»Saj ni čudno!« mi je dejal tržni nadzornik, tovariš Murko. »V manj kot pol ure je prodala dve polni vedri kisle repe. To pa je v teh dneh lep uspeh, saj mnogi prodajalci ure in ure čakajo na kupec. In neredkokdaj se primeri, da se vrnejo domov z vsem, kar kar so prinesli prodajat. Pozimi so pač repe, zelje in fižol najbolj iskani pridelki.«

Tako je torej v teh dneh na celjski tržnici, Slaba preskrba, slabo povpraševanje in srednje cene. Zdaj je s tržnice izginila še solata, tako da kaj posebnega res ne moremo kupiti. Krompir je še vedno po 45 do 48 dinarjev, kislota zelje po 80 do 100, kislota repa po 80, fižol pa po 200 do 310 dinarjev kilogram. Ohrovt so pretekli teden prodajali po 80 do 100 dinarjev, špinačo po 160, cvetačo po 220 in glav-nato zelje po 45 do 100 dinarjev kilogram. Morda vas zanimajo še cene sadja. Jabolka bi v teh dneh lahko kupili za 70 in 100 dinarjev, hruške za 200, suhe slive 250 in 320 pomaranče so po 290, limone pa po 260 dinarjev kilogram. Na tržnici je bilo tudi nekaj orehovitih jederc po 1000 do 1100 dinarjev in orehov v lupinah po 300 dinarjev.

Jajca so prodajali po 37 do 45 dinarjev, perutnino pa po 700 do 1500 — samo srečen tisti, ki jo je dobil!

Državni sekretariat za Narodno obrambo — Personalna uprava

razpisuje za leto 1964

NATEČAJ

za sprejem gojencev v sledeče vojne šole:

1. Pešadijske podoficirske šole
2. Artilerijske podoficirske šole
3. PA artilerijske podoficirske šole
4. Inžinerske podoficirske šole
5. Podoficirske šole oklopnih edinic
6. Podoficirske šole ABH
7. Podoficirske šole edinic za veze
8. Prometne podoficirske šole
9. Sanitetne podoficirske šole
10. Podoficirske šole za veze — tehnična služba
11. Tehnične podoficirske šole
12. Letalske mehanične podoficirske šole
13. Letalske podoficirske šole za veze
14. Vojno pomorske podoficirske šole
15. Mornariške tehnične podoficirske šole
16. Šole za vojaške godbenike
17. Za učence gimnazije Državnega sekretariata za narodno obrambo

Rok za vložitev prošnje preko organa za narodno obrambo občinske skupščine je do 10. februarja 1964. leta. Tam dobijo kandidati tudi vse ostale informacije v zvezi z natečajem in šolanjem v navedenih vojnih šolah.